

fejkrujazej Woczi ty samdzel, a wotterwr tej duchomnej Woczi, kotrejž na Sstowo ladatej; da budžesch namakacz, so tajki Czlowek mordwe neje, ale psched Bohom žiwny je. Pschetoz tudy steji Krystuŝowe Sstowo: Shtuž domnje wjeri, ton nebudže Ssmerczje woptacz wjecznje.

Tak dyrbinny sdženŝnischeho Szenja wuknycz, so wschitko Nesbožo, njech by tak wulke byto psched twojimaj Wocjomaj, hač by chzyno, psched našim Knesa Bohom mensche je, dnyžli niczo. Pschetoz jeli so ta Ssmercz na jenemu Kscheszijanau niczo bydž nedyrbi, da schak budže Sslepocz, Lupoč, Wufad, Mor a druhe Korosze hjescheže welje menje bydž dyrbecz. Jeli so tehodla Rjech, Korocz, Kudobu aby druhe nad febi widžisch, da so nedaj nastrojecz. Samdzel ezi czjelni Woczi, a wotterwr ezi duchomni, a praj: Ja šym jedyn Kscheszijan, a mam jeneho Knesa, kotryž sjenem Sstowom ton Nerjad schitkom wutupicz može. Shto da chzu so tehodla styŝknijwe staracz? Pschetoz wono je wjerno, runje kak loschzy Krystus temu Holczatku sczjelnej Ssmerczi, we kotrejž ležesche, pomba, runje tak loschzy chze tejšch nam pomhacz, dnyž jeno wjerimny, a so jeho Pomozny šymemu nadžijemy.

Possedamamy tejšch tudy wopomnicz, so budže temu Holczatku pomhane niz psches jejnu Wjeru, (pschetoz

shtuž je mordwy, ton newjeri, runje kajž nekyschi, aby newidži,) ale psches tu Wjeru teho Mana; a tajka zusa Wjera je tak možna, so so sažo wožiwi. Pschetoz Krystus praji: Wschitko je psches Wjeru možno.

Tajka nemožnje možna Wjez je ta Wjera, njech je ta Wjez tak wulka, hač chze, a ty ju možesch wjericz, a so teje šameje wot Krystuŝa nadžijecz, da dyrbi so teži stacz. A tu teži nedyrbitaj ani Czert ani Ssmercz tak šylnaj bydž, so byshtaj si wobaracz mołaj. Kajž wobaj džiwoj wopokazetaj; Taj budžetaj nam tehodla prjotk djeržanaj, a ta Wjera budže nam tehodla wot Knesa Krystuŝa šameho tak wošoko kwalena, so by nas ktemu wabit, so bychmy na Stworjenje psched Bohom welje hinajšcho laldali, dnyžli k Wocjomaj je.

Pschetoz, hač my runje psched nami kudži, a mordwi šymy, we Rjechach, na Moru, aby na drubich Koroczjach delje ležimny, dyrbinny my tolla wjericz, so mamy psched Bohom jene druhe Prjedowanje. Menužy, so bychmy wešeshe prajili: Hač tu runje Kudoba, Mor a Ssmercz je, da ja tollo jako jedyn Kscheszijan wot žanej Kudoby, Ssmerczje a Mora niczo newjem. Pschetoz psched mojim Knesa Krystuŝom je lute Bohastwo, Žiwnoč, Sswjatosz a Žiwjenje. A hač je runje hjescheže newidžu, da je jemu jeno wo Sstowo czinicz, da budu je tejšch sczjelnemaj Wocjomaj woladacz, so je wjerno, a so budže so wjeszje tak stacz.

Boh